

Pest, november 14-én 1862.

Tisztelt Ur!

Becsés megíró' levelet, melyben munkatársaság' sőt
 "lit fel leendő" lapjához, megírtetés' re vettem,
 mert tudom, hogy bár nem akarva, önt megbán-
 tottam. Szolgájtának azomban menteségemül a
 körülmények, melyek előtört az "Új nemzedék"
 keletkezett.

Oh! én igen sok szemrehányást tettem magamnak!
 Legyen meggyőződés, hogy a csoportosítás cseméjét
 az ön lapja javára kívántam érvényesíteni s
 így e végett tanácskoztam fiatal író társaimmal;
 de öök, akaratom s ellenregütésem daczára, füg-
 getlen csoportot akartak képezni.

E közben, véletlenül akkor érkezett meg lapu
 engedélyem, melyért még april hóban folyamod-
 tam s melyről — a késedelem miatt — már régen
 le is mondtam. — Az engedélyt több író előtt kéz-
 besítették nédem, minch az a követhetménye lett,
 hogy a sok ügyesületet, hazafini kötelesség, előre
 törés s. a. f. emlegetése mellett, engem magukkal
 ragadtak.

Készségesen sajnálom hogy belevágtam e válatad,
ba. Eggrészt, mert Önben rose véleményyt kel-
tettem magam eránt, másrészt, mert bőven
volt alkalmam tapasztalni, hogy az egész
tettesítés nem egyébb szalmalángnál, mi azu-
tán szép lassasokán ki is aludt.

Isőnöclat, parlamentáris modorban, volt elég
de eredmény, vagy is munka, vajmi kevés.

Később - amennyiben tapod utján körölkötött
navegedes szakkadás is történt kürtünd, de ex-
ner odát elmondani resteltem.

Kivánod az Ön tárgyához szőrdal föltt serenesét.

Bocsásson meg néreim fevedésereid, - bocsánq
ta nélkül nem tudod nyugodt lenni!

Feludolítása következtiben legnagyobb örö-
mömred tartom hogy esedély ismeretemet s ne-
vemet felajánlhatom.

A föltti hozzáim címzett levelet kézbesitettem.

Tisztelt családjánad legdrivesőbb üdvözlésed
külvve, - nagyrábeszütésed kijelentése mellett
maradtam

Felindetes urrad

Kéz szolgája
Batogh Zoltán

l_n
l_n

zu_n

lög_n

tt_n

en_n

st_n

na_n

ö_n

e_n

Mem_n

n

